

Från markerna slutar med en färsk rapport om att en alfågelhona setts i Västerås hamn den 11 mars. Upptäckare: Per Magnusson.

ÖLAND?

Intresset för Öland är som vanligt enormt. En tur är eventuellt planerad med avresa den 30 april och hemresa den 3 maj. De som kan ställa upp med fordon bedes meddela detta. Övernattning beräknas ske på vandrarhem. Intresserade bedes ta kontakt med Sten Andersson före den 10 april. Tel. 021/184941, Hammarbacksvägen 12 A, 724 67 Västerås.

MITT FÖRSTA MÖTE MED TRETÅIGA HACKSPETTEN

87995

- Nu har jag fått rapport om en fågelart, du efterlyst, sa Inge Larsson en dag. - Vilken då? frågade jag, som blev lite överrumplad. - Tretåiga hackspetten. Den har ju du aldrig sett. - Neej.

Någon tretåig blev det inte efter det samtalet, men Inge lovade att ringa ett ilsamtal, om något skulle hända. Och det gjorde det några dagar senare. Nyss hemkommen från en härlig tur till Näs i Virsbo sjön ringde telefonen: - Hoppa i galoscher. Nu är spetten här hördes i andra trädändan.

Det gick snabbt. På med kläderna och efter kameran och in i bilen. Rena brandutryckningen. Egentligen var det onödigt med all brådskan. Den tretåiga hade nämligen inte bråttom. Och inte var den skygg heller. Vi var nog endast 4-5 meter ifrån den, när vi var som närmast. Den satt i en björk, som var helt angripen av någon barkborrare. Där nävern var borta syntes nästan symmetriska mönster av larvgångar. En sällsynt ihärdig fågel den här som saknar en tå. Inte en sekund var huvudet stilla. Kom ihåg, alla hackspettfotografer: Det gäller att ha korta tider på slutaren. Att ta i rätta ögonblicket är inte alla förunnat. Alltnog. Vår spett var bara stilla den brådel då den lyssnade. Det gjorde den inte ofta.

Han var en hane. En underbar gul hjässläck uppe på skulden kontrasterade effektivt mot den i övrigt svartvita dräkten. Rosenberg skriver, att den är dunklare än de andra brokspettarna, och det skriver jag under på. Han verkar liten och behändig. Sitter tydligen helst i solen och hackar. Ansiktet avspeglar den verkliga kännarminnen, när han går sina hackarronder. Han har tur ibland. En larv försöker streta emot men dras obönhörligt fram i ljuset och slinker hastigt ner i fågelns inandöme. För att få bort en näverbit hugger han snett. Då slinker han ofta och hela huvudet följer med. Han kindar med trädstammen.

Måttnad känner han bara ett kort ögonblick. Då sätter han sig i nästan 45° vinkel från lodrätt och skickar iväg en träckboll. Intar genast den lodräta hackarställningen och fortsätter provianteringen. Att man visslar och åbäkar sig för att göra sig uppmärksam bryr han sig inte om. Maten framför allt.

Ingvar Granqvist

Mesarna på trädets kvist försöker hålla balansen. Sparvugglan med sin list nu väntar på chansen.

En vinge fladdrar till. Någon har ej suttit still. Inte en sekund förrunnit men en mes försvunnit.